

06 вересня - 11 вересня 2010 року

Дорожня карта

ГАЗЕТА ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«ТОВАРИСТВО УЧАСНИКІВ РУХУ»

www.dk.stop-street.org.ua

Спеціальний випуск Громадянського Форуму Харківщини

Заява та Звернення ініціативної групи «Громадянський Форум Харківщини»

Ми, представники громадських організацій Харківщини, заявляємо про початок діяльності Громадянського Форуму Харківщини з метою створення на місцевих виборах 2010 умов.....

продовження стор. 2

ЧИ ЗМОЖЕМО ДІЯТИ ЯК СПРАВЖНЄ ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО?

Передвиборча лихоманка набирає обертів... Соціологи вираховують падіння і піднесення рейтингів так званих «ключових гравців». Партиїні структури розгортають штаби. Політики завмерли на старті. Політологи жваво обговорюють розстановку сил на політичній шахівниці та прогнозують можливі сценарії розгортання подій...

продовження стор. 8

ЗАПРОШУЄМО НА ФОРУМ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ХАРКІВЩИНИ

Тема форуму: «Консолідація громадських організацій Харківщини на місцевих виборах 2010 р.»

Форум розпочинається 11 вересня 2010 р. об 11.00

Реєстрація – з 10.00

Місце проведення – Український Культурний центр, вул. Університетська 25, м. Харків

Прохання попередньо підтвердити вашу участь

за тел.: (057) 706-12-52, 750-88-54 та/або на електронну пошту: gfh2010@ukr.net

Заява та Звернення ініціативної групи «Громадянський Форум Харківщини»

Ми, представники громадських організацій Харківщини, заявляємо про початок діяльності Громадянського Форуму Харківщини з метою створення на місцевих виборах 2010 умов:

- ◆ для вільного волевиявлення народу на виборах у місцеві органи влади 31 жовтня цього року;
- ◆ для висування самим народом достойних кандидатів;
- ◆ для підтримки їх у передвиборчий період;
- ◆ для контролю за їхньою діяльністю після виборів;
- ◆ для вивчення громадської думки, загальних потреб громадян та оформлення на цій основі поточних завдань депутатам.

Необхідність у такій діяльності та створенні для цього відповідного органу обумовлена прийняттям останнім часом законодавчих актів, що остаточно закріпили виключне право партій висувати своїх кандидатів у депутати як списком, так і мажоритарно. Це означає, що в такий спосіб діюча влада фактично позбавляє народ конституційного права бути єдиним джерелом влади. Водночас, партії, до членства в яких входить менше 1% населення, фактично перебирають на себе цю функцію і стають єдиним кадровим ресурсом влади. В такий спосіб діяльність депутатів підпорядковується перш за все інтересам своїх партій, а не народу України. Створена таким чином система влади не може бути ефективною по своїй суті. І це підтверджено безліччю фактів тотальної зради інтересів держави та українського народу на користь представників великого капіталу, винищення нації через низький рівень життя, занепад системи охорони здоров'я, незадовільний стан природного середовища та моральну деградацію.

Що ми пропонуємо і що вже зроблено?

1. На період передвиборчої кампанії об'єднатися громадським організаціям, профспілкам, іншим демократичним інституціям, увійшовши до Громадянського Форуму Харківщини, з метою висунути та підтримати на виборах до місцевих органів влади

гідних представників місцевих громад, незалежно від їхньої партійності чи безпартійності.

2. В післявиборчий період продовжити діяльність Громадянського Форуму Харківщини з метою практичної реалізації принципів громадянського суспільства в поточній роботі органів влади.

3. Враховуючи, що чинні законодавчі норми не дозволяють висувати кандидатів в депутати інакше ніж через партії, пропонуємо делегувати представників Громадянського Форуму Харківщини в партійні списки і мажоритарні округи тих партій демократичного спрямування, які погодяться мати партнером Громадянський Форум Харківщини як представника харківської громади.

Це дасть змогу продемонструвати можливість демократичного альянсу і стане прикладом можливості консолідації демократичних сил не тільки Харківщини, а і всієї України. Мета – створення єдиної демократичної фракції в органах місцевого самоврядування.

4. Просимо всіх, хто підтримує обрання в депутати достойних представників нашої громади на демократичних, а не партійних засадах надавати підтримку нашій діяльності (організаційну, інтелектуальну, матеріально-технічну, фінансову, тощо).

У передвиборчий період ми будемо діяти так, щоби не тільки підтримати своїх висуванців, але й не дати ошукати народ черговою брехнею та пустими обіцянками. В нашому середовищі, на жаль, ще є чимало таких людей, яких легко обдурити, залякати чи за дешево купити. Саме на їх голоси, кидаючи подачки, розраховують ті, в чиїх планах залишитися при владі і продовжити нищити Харків та Харківщину.

5. Ми, харків'яни, мусимо зробити все для того, щоби мати чесну і достойну владу. Єдиний шлях до цього – самостійно висунути та обрати в місцеві ради всіх рівнів людей, яких ви знаєте. Знаєте, що вони чесно і самовіддано будуть працювати на ваше благо, на благо і честь нашого краю, на Україну.

ОБ'ЄДНАЙМОСЯ ЗАРАДИ НАШОЇ ДОЛІ!

**Від ініціативної групи представники громадської ради
Харківщини, ГО «Поступ», ГО «ТУР»,
«Зеленого фронту» та інші**

ДЕКЛАРАЦИЯ ГРАЖДАНСКОГО ФОРУМА ХАРЬКОВЩИНЫ

Мы, полномочные представители общественных, профсоюзных, политических и других негосударственных некоммерческих организаций Харькова и области,
выражая глубокую обеспокоенность ухудшением духовно-нравственной, социально-экономической и политической ситуации в государстве и регионе,

возлагая вину за происходящее на представителей власти, поставивших свои коммерческие и узкопартийные интересы выше общественных,

осознавая свою ответственность за настоящее и будущее региона и всей Украины,

заявляем

о создании общественного объединения

ГРАЖДАНСКИЙ ФОРУМ ХАРЬКОВЩИНЫ,

и ставим своей общей

целью

осуществить, начиная с Харьковщины, реальное становление Украины как демократического, правового, социального государства, граждане которого будут иметь все необходимые условия для достойной и счастливой жизни путем общественно-полезной самореализации.

Мы видим построение самобытного будущего Украины и Харьковщины на основе свойственных украинскому народу высоких духовных начал, на основе любви друг к другу, к родному краю, к отечеству. Мы возродим добрые харьковские традиции диалога, толерантности и доброжелательности, выстроим на их основе демократическую культуру, достойную Харьковщины. Общественный диалог представителей науки и образования, органов управления, деловых кругов, гуманитарной сферы, политических и общественных организаций обеспечит устойчивость общественного развития и формирование гуманистического характера отношений между людьми.

Мы считаем, что достижение поставленной цели возможно только при прозрачности, подконтрольности и ответственности органов власти перед народом, и ставим своей первоочередной задачей развитие гражданского общества путем активизации гражданской позиции людей и их консолидации. Созданные гражданами механизмы реального народовластия обеспечат:

- исполнение органами власти воли народа;
- претворение в жизнь общественно-значимых инициатив;
- общественный контроль деятельности органов власти.

Мы намерены осуществлять достижение поставленной цели с использованием всех демократических средств цивилизованного общества:

- просветительской деятельностью и подготовкой управленческих кадров;
- участием в выборах и продвижением во власть самых достойных граждан;
- организацией референдумов, демонстраций и иных акций, воплощающих в жизнь конституционный принцип народовластия, согласно которому единственным источником власти в Украине является народ.

Альтернативы объединению нет!

Только совместные усилия позволят изменить ситуацию к лучшему. Мы верим в духовный и гражданский потенциал харьковчан, верим в наше единение и призываем присоединиться к нам всех, кто разделяет провозглашенные в Декларации цели и ценности и готов на равных участвовать в практическом решении поставленных задач.

Декларация утверждена решением Инициативной группы 27.08.2010

МІФОЛОГЕМИ І СИМУЛЯКРИ

«Ви побачите нову Україну. Ви обов'язково будете жити в ній», — промовив почесний лідер Партії регіонів України Віктор Янукович на урочистостях з нагоди Дня Незалежності України 24 серпня 2010 року. Однак тверезий погляд на доволішню дійсність створює стійке враження дежаво: це з французької мови «*déjà vu*» — «уже бачене». Причому бачене та чує років так тридцять тому, а то й ще давніше.

Згадується обіцянка радянського керівника Микити Хрущова, урочисто виголошена ним від імені його ж партії: «Нинішнє покоління радянських людей житиме при комунізмі!» Уже є досвід, що з того всього вийшло. Дежавю...

Сказав Віктор Янукович і про те, яку саме Україну ми начебто маємо побачити: «Це буде нова країна, не схожа на ту, в якій ми жили раніше». Таке запевнення настоює особливо: а на що вона буде схожа? Чи увяляється йому Україна взагалі схожою на Україну? Адже при всіх історичних поворотах народ завжди зберігає якийсь національно-культурний інваріант — ту незмінну сутність, при втраті якої він просто перестає існувати як самоцінна людська спільнота.

Так, конкретні параметри якості життя громадян підмінюються застарілою абстрактною комуністичною міфологемою про «світле майбутнє», яке нібито настане не тепер так у четвер — але неодмінно під проводом панівної партії.

Нинішня владна коаліція у Верховній Раді України сформувалася під назвою «Стабільність і реформи». Символічно, що при творенні скороченої назви перші склади поєднуються у слово «СТАРЕ». Так воно і є: дежавю...

Популярно роз'яснимо ще деякі необхідні поняття. **Міфологема** — то основна ідея якогось міфу, запозичення з міфології. **Симулякр** — у спрощеному тлумаченні цього філософського поняття зі складною історією — то створена видимість того, що насправді не існує: бутафорія, показовий макет, недіюча модель.

Уже минуло досить часу, щоб у діяльності влади виявити тенденцію: **стабільність і реформи** підмінюються міфологемами і симулякрами.

Міфологеми

Помітно, що для запозичення міфологем ідеологи нинішньої влади залюбки використовують віджилу радянську комуністичну міфологію.

Як один із розхожих міфів тоді куль-

тивувалося уявлення про «непорушну єдність партії і народу», що конкретизувалося гаслом «Партія — наш рульовий». Нинішні пропагандисти не знайшли нічого оригінальнішого, крім примітивного переспіву: «Партія регіонів — наша партія» (до того ж російською мовою). Портрети радянських вождів пам'ятаються меншими, ніж образ, нині експонований на вулицях і майданах. Але треба взяти до уваги, що тоді не було комп'ютерної техніки та друкувальних пристроїв з їхніми нинішніми можливостями, і кожний великоформатний плакат потребував копійку ручної роботи. У менших форматах, мабуть, і в ті часи технічно було можливо написати чи не на кожному тролейбусі «Слава КПРС!» — але до такої дріб'язковості тодішня партія все ж не опускалася.

Ще одна комуністична міфологема: «нова історична спільність людей — радянський народ», що нібито створювався під проводом тієї мудрої партії і мав перевершувати всі народи світу ідейними, моральними, діловими якостями та трудовим («стахановським») завзяттям. Скептики прозвали ту «спільність» жаргівливим словом «совок» — за співзвуччям з російським та латинським означеннями: «советский человек» і «*homo sovieticus*». Про його справжні якості можна судити з багатьох ознак, а зокрема — з кількості сміття, що його людина-«совок» (на відміну від справжнього совка з віником) розкидає навколо себе. Чим далі в певних місяцях просується процес формування «совка» як психологічного типу, тим більші там спостерігаються купи сміття та інші неподобства. І не має значення, що пластикова пляшка на дорогу вилітає з вікна дорогого автомобіля-джипа: у ньому сидить усе той же неотесаний «совок».

Яка «нова історична спільність людей» пропонується натомість тепер? «Російський світ», «православна слов'янська єдність» — теж, очевидно, спільнота, котра завдяки своїм неперевершеним якостям має очолити й повести за собою «все прогресивне людство». Є готова модель, і вона широко проповідується. Затримка тільки за людством.

До речі, довгенько щось не було чути в незалежній Україні по національному радіо багатогодинних офіційних промов російською мовою, за якими хтось може, вже і скучив. Колись транслювалися виступи генерального секретаря партії Леоніда Брежнєва — так тоді ж республіка формально входила у єдиний *всесоюзний політичний та інформаційний простір*, і тим усе виправдувалося. А тепер? Передава-

ти повністю виступи президентів і прем'єр-міністрів Росії — начебто й немає підстав: усе ж такі незалежні держави як-не-як.

Вихід знайшовся: нехай буде єдиний церковний простір — уже якась нібито легітимність, а далі видно буде. Тепер як тільки вибори в Україні — так за кілька місяців до них патріарх Російської Православної Церкви Кирило навідує тут опорні бази. І багатогодинним російськомовним проповідям Леоніда Брежнєва на Українському радіо знайшовся сучасний замовний еквівалент. Дежавю...

За старими лекалами викреслюється парадигма, у котру — хоч як це не дивно — не дуже вписується поняття «Президент України». А й справді: хто тепер пам'ятає, що Леонід Брежнєв був ще й Головою Президії Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік? Генеральний секретар, вождь партії — та й квит. І то було навіть голівнішим, ніж президентська посада.

Слово «вождь» чомусь виходить з моди, витісняється англійським «лідер». Тож і утвердився в політичній номенклатурі почесний лідер ПРУ (Партії регіонів України).

Симулякри

Їх сутність можна й образно розтлумачити через спосіб життєдіяльності зажерливих комах, що живуть у деяких країнах, — термітів. Вони мають здатність вижертати зсередини, наприклад, стовп лінії електропередачі й телеграфного зв'язку, залишивши непорушно видиме оболонку. У тиху погоду можна об'їхати всю лінію, не наближаючись до неї, і не помітити на ній жодного пошкодження. Та досить підійти й обіпертися об сточений термітами стовп — як він розсипається на порох, і позбавлені опори ролик-ізолятори та дрого різного призначення валяться на землю (добре, якщо не на голову). Навіть після тільки-но проведеної візуальної перевірки те ж саме може спричинити сильний вітер.

Згодом людська цивілізація, звісно, знайшла засоби спеціальної обробки деревини та інших матеріалів проти термітів. Так само

як навчилися люди протидіяти корупції та іншим напастям на матеріальні цінності і соціальні інституції. А той з'їдений термітами ізсередики стовп — типовий симулякр: **копія того, що вже не існує; видимість функцій, що вже не виконуються.**

Хіба не буває так, що ми багато разів проходимо повз будівлі, бачимо якісь вивіски: «Міліція», «Прокуратура», «Суд», «Адміністрація»... Нібито все ціле, все те ж саме. А доведеться торкнутися, чи то пак звернутися, — і з-під пальців сиплетися порох, а з-за вивіски прозирає невідома сутність, яку ще треба брати на пробу.

Небезпечність цього виродження подвійна: крім, власне, втрати функціональності, чиновники піддаються спокусі якнайдовше маскувати прикрий стан установ. Тим страшніші наслідки, коли рано чи пізно, так чи інакше вся видимість раптом розлітається на порох.

Для **косметичної обробки симулякрів є популярний, але неефективний засіб — їх перейменування.** Не визнаючи за країнами-сателітами незалежності, правителі Радянського Союзу вигадали «концепцію обмеженого суверенітету». Не приймаючи демократію як таку, ідеологи нинішньої Росії нав'язують натомість «суверенну демократію». Вони ж, не маючи волі до реформування наскрізь прогнилої міліції, пропонують **перейменувати її в поліцію.** Це все одно, що з'їдений термітами стовп — замість його заміни та просочування нової опори антитермітним засобом — не торкаючись, обережно пофарбувати пульверизатором: «авось», ще якось постоїть...

У сучасній Україні симулякрами дедалі більше підміняються державні інстанції.

Не віритесь? Перебільшення? Ось замазювка з натури.

Жінка, в якій вкрали мобільний телефон, звертається до міліції. Запитання до неї з порога: *вам тільки подати заяву чи щоб і шукали?* З порога ж просвічується і все нутро.

Чоловік оскаржує в суді рішення нижчої судової інстанції про призначення йому покарання у вигляді адміністративного штрафу за нібито «непокору законному розпорядженню або вимозі працівника міліції». Досить подивитися диск із кількахвилинним відеозаписом, щоб прояснилися важливі обставини його затримання. Суддя приймає диск і... оголошує перерву в розгляді даної справи на два тижні. Загалом розгляд справ про штраф чи про десятидобовий адміністративний арешт може тягтися місяцями, та навіть у разі визнання дій міліціонерів неправомірним шанси на їх покарання, як кажуть знавці, залишаються примарними. А незаконно відібраний у людини час ніхто їй не поверне.

Додамо до цих обивательських спостережень авторитетне свідчення голови Харківської обласної державної адміністрації Михайла Добкіна в інтерв'ю агентству УНІАН з нагоди ста днів перебування на посаді: *«Міліція — це дуже складна структура, фактично добре озброєна армія людей, які*

за одним наказом міністра можуть іти в будь-якому напрямі. А дисципліна там така, що іноді вони навіть не здатні обговорювати явно неправильний наказ».

Залишається тільки подякувати Михайлові Марковичу за відвертість та за цінне попередження, особливо актуальне для громадськості з наближенням місцевих виборів.

Палиця на два кінці

Як то мовиться, що в панів на умі — те у підпанків на язичі.

У пропагандистському полі пустопорожні симулякри розставляються на підміну невиконаним передвиборним обіцянкам. Ті були певною мірою позначені хоч якоюсь конкретикою: зниження тарифів на газ з розумним урахуванням собівартості, податкові полегшення для підприємців, перші робочі місця для молоді з державною компенсацією працедавцеві і тому подібні цікаві штуковини.

Настала пора якось звітувати перед місцевими виборами. І що ж ми почули, наприклад, у так званій соціальній рекламі чинної влади на першій програмі Українського радіо? Нарешті, мовляв, досягнуто **стабільності**; у людей з'явилася **надія**.

Але даруйте: хвалена «стабільність» — це теж симулякр-фальшивка, чергове намагання підмінити поняття. У конкретних цифрах і фактах **нас цікавить рівно те ж саме, про що мовилося перед виборами:** кількість робочих місць, розмір компенсації працедавцям, характер податкових пільг, величини цін і заробітних плат та інші відомості — не надто прийнятні як для розважальних радіопрограм, але ж необхідні для

серйозної суспільної розмови.

А що в людей «з'явилася надія» — так то і взагалі неправда, оскільки надія в українців ніколи й нікуди не зникала. Не втрачали надію на краще під час реального страшного голодомору, не втрачали надію на краще під час реальної страшної війни, не втрачали надію на краще при реальних страшних репресіях — тим паче нічого впадати у відчай тепер, коли нам заговорюють зуби міфологемами та коли нас обставляють симулякрами. А по простому кажучи — городніми опудалами для наївних птахів як імітацією присутності людей.

Зрозуміло, що підміна ділових звітів міфологемами потрібна безнадійним банкрутам для подовження їм кредиту довіри. Проте це не може тривати нескінченно. Підміна державних інституцій симулякрами потрібна для паралізування їхньої ефективності в обстоюванні законних інтересів, якщо ті інтереси розходяться з настановами панівної партії. Це також може використовуватися для виборів. Проте може статися й так, що творці системи-термітника самі відчують потребу обіперитися об неї, — забувшись, що за їхнього ж сприяння вона вже давно підточена.

***

Ми певний час відвикали від назви «обком» (обласний комітет партії), коли в Харкові його перейменували на Будинок Рад. Тепер він без формального перейменування з обласної державної адміністрації по суті знову стає обкомом партії. Щоправда, партія називається трохи інакше, хоча в її діях чимало епігонства. Нині панівною партією в Україні фрагментарно наслідують дещо з радянської комуністичної мінувшини, дещо з державного устрою сучасної «суверенно-демократичної» Росії.

А епігони за визначенням не йдуть далі за попередників і не досягають навіть результатів тих не кращих взірців, які вибрали собі для наслідування.

С верой и надеждой, с любовью!

Згадаймо народну мудрість. З одного боку: «Берись дружно – не буде сутужно... Згода дім будує, а незгода руйнує...», – а з другого: « Де багато господинь, там хата неметена... Ситий голодному не товариш... Двоє третього не чекають... Два коти в одному мішку не помиряться...». Зараз в Україні панує друге.

Разделяй и властвуй! – Этот древний принцип господства над людьми был востребован на территории бывшего СССР, как только перестала играть свою связующую роль дискредитированная советской (и не только) практикой коммунистическая идея и нужно было что-то экстренно делать, спасая разлагающееся общество. С помощью этого принципа советское государство сначала было расчленено местной партноменклатурой на подвластные национальные территории, а уже затем в рамках созданных национальных государств началось местное творчество.

В Украине творческий процесс породил уже почти две сотни партий. Не менее плодовитыми оказались и творцы на религиозной ниве. Процесс расщепления, расפורшения украинского общества обрел угрожающие для государственности Украины масштабы. Возникшая вследствие этого коррупция обрела тотальный характер – на уровне национального бедствия.

Почему так происходит?

Причина та же, что и перед развалом СССР – нет объединяющей многонациональную страну общенародной идеи, мечты – единого проекта дома Украина, за строительство которого все вместе с вдохновением бы взялись.

На сегодня в стране доминируют три идеологии и поклоняются соответственно трем «богам»: Ленину, Шевченко и доллару. У подножия памятникам первым двум наши граждане регулярно возлагают цветы. Третий не нуждается в такого рода скромной обрядности. Хвалу ему возносят везде и всюду – с экранов телевизора, с полос газет, с билбордов – призывая к обогащению и постреблению – ненасытному.

Третий выигрывает с легкостью у первых двух.

Почему?

Играя на стремлении человека в первую очередь удовлетворить свои физиологические потребности, он разъединяет людей на индивидуальном уровне: «Человек человеку – волк!». Человек с такими установками ради материальных благ продаст и мать родную, а не только свой голос на выборах. Таким образом за 20 лет строительства невесть чего в Украине под знаменами обогащения фактически идет разрушение государства.

Но разрушительными свойствами обладают и первые две идеологии. Идеологии классовая или национальной борьбы также губительны для сегодняшней Украины. При строительстве нужен мир и злагода, а не война.

Неужто – тупик?

Стоит в Харькове не на самом видном месте скромный памятник Г.С.Сковороде. Здесь нет никакой толкотни, пафосности и политической трескотни.

Имя Г.С.Сковороды носит наш педагогический университет. Его имени также Институт философии Национальной Академии Наук – институт мудрости украинской. А еще 30 июля 1918 года Совет Народных Комиссаров РСФСР принял постановление о возведении в Москве памятников выдающимся деятелям революции, науки и искусства. В пункте «Философы и ученые» значатся три фамилии – и первым среди них было имя украинского философа-просветителя: Г.С.Сковорода, М.В.Ломоносов, Д.И.Менделеев.

Знать, велик человецище!

Так почему же нет в Украине ни одной политической силы или движения, которое бы взяло его имя на свое знамя?

Нетехнологичен он. Тяжеловато, практически невозможно на основе его идей «развести» людей и попасть во власть. Судите сами, он вместо борьбы – к согласию, к любви призывает (чем, кстати, не национальная идея?):

«Хіба не любов все поєднує, будує,

творить, подібно до того, як ворожість руйнує ... Що дає основу? - Любов. Що творить? - Любов. Що зберігає? - Любов, любов. Що дає насолоду. - Любов, любов, початок, середина і кінець, альфа і омега».

«Ворожість руйнує...»

Тот, кто сеет вражду – сеет зло, разрушает наше общество.

Вражду классовую, межнациональную, межконфессиональную ... надо изживать из нашей жизни, просто искоренять, иначе беды не миновать.

Навраждовались! Хватит! Все, кому действительно дорога Украина и Харьковщина, не могут этого не осознавать. И пора бы научиться во имя будущего страны чувства свои с доводами разума своего же соизмерять.

С осознанием этого обстоятельства и следует приветствовать инициативу по созданию Гражданского Форума Харьковщины, в первую очередь как системно организованной площадки для диалога общественно-политического актива Харьковщины и мирного разрешения множества социальных конфликтов. И пусть освященная духом и мудростью Г.С.Сковороды кипит на этой площадке чистая мысль, бьются горячие сердца.

Насколько жизненна эта инициатива, не утопия ли это?

Опрос, проведенный Институтом Горшенина в этом году показывает, что 75% украинцев гордятся своим гражданством.

В дискуссии по этому поводу на форуме «Главреда» был задан вопрос: «В чем проявляется Ваша гордость украинским гражданством?» На что в ответ последовало:

«Осознанием потенциальных возможностей и надеждой.»

Давайте, пока еще не поздно, пока еще окно возможностей не закрылось чьей-либо сильной рукой, займемся единением Украины – с верой и надеждой, с любовью!

И начнем с себя – с Харьковщины!

**Марк Зобов,
Гражданский совет Харьковщины**

Демократи єднаються перед розстрілом. Час настав

Шановні колеги політики! Відлік часу до місцевих виборів почався. І відбудуться вибори за законом, який не критикує хіба лінивий, якщо не рахувати членів ПР. Закон про вибори до місцевих рад суперечить Конституції України, попередньому досвіду українських виборчих кампаній і просто здоровому глузду. Перемога кандидатів, що не мають адмінресурсу за цим законом практично неможлива. До того ж різноманітні демократичні партії підуть на вибори роз'єднаними, на відміну від ПР, згуртованої та озброєної адмінресурсом і різноманітними технологіями фальсифікацій. Що ж робити у такій ситуації нам – представникам демократичних сил? Яку зброю ми маємо? На мою думку, єдина зброя яку ми маємо для боротьби із спільним ворогом – єдність. Але як найефективніше використати цю зброю? Я категорично не сприймаю ідеї деяких політиканів про те, що одні партії мають відмовитись від участі у виборах на користь інших – „кращих”. Кращими ті політикини, звичайно, вважають себе. Подібні висловлювання не мають нічого спільного з демократією і тільки підсилюють розбрат. Візьму на себе сміливість висловити кілька пропозицій, які можуть зміцнити позиції демократичних сил на Харківщині у сьогоднішній майже безнадійній ситуації:

1. Партії мають добре проаналізувати свої внутрішні ресурси і визначити які ради є для них пріоритетними, у яких округах висуванці мають найбільші шанси на перемогу. Не намагатися охопити всі райони області, не розпоршувати сили, а висувати свої списки і мажоритарників там де позиції найсильніші.

2. Обов'язково зібратися максималь-

но можливою кількістю партій і розподілити між собою мажоритарні округи, виключивши таким чином ситуації, коли в одному окрузі поборюють одне одного кілька демократичних кандидатів.

3. „Списочникам” домовитись не агітувати проти інших демократичних партій. Всі сили кинути на агітацію проти ПР і критику діяльності ПР у Харкові і області.

4. Визначити кілька загально визначених моральних авторитетів – „старійшин”, які самі не є кандидатами у депутати, але є модераторами процесу.

Найважчим, звичайно, є розподіл округів. Практично кожен кандидат у депутати хоче балотуватися у тому окрузі, де він живе чи працює. Це бажання цілком природне. Але Харків є саме тим містом, який має унікальний досвід виборчої кампанії, під час якої демократичним кандидатам-мажоритарникам вдалося виступити як єдиній силі, оптимально розподіливши між собою округи. Це вибори до місцевих рад у 1990. Тоді такою силою став створений роком раніше „Комітет вибори-89”. Виборча кампанія до місцевих рад 1990 р. була єдиною переможною виборчою кампанією демократичних сил Харкова. Адмінресурс, яким на той час володіла компартія, вдалося подолати. У міськраді і кількох районох опозиція отримала більшість. Жодна з наступних місцевих виборчих кампаній не була успішною для демократичних сил. Зараз ми маємо шанс або згуртуватися і перемогти, або забути про демократичний виборчий процес на довгий час. Іншого шансу може просто вже не бути.

З чого почати? На мою думку з круглого столу, у якому мають взяти участь

всі зацікавлені партії. Від крайньолівих до крайньоправих. Обов'язки модератора круглого столу може взяти на себе хтось з організаторів колишнього „Комітету вибори 89”. Серед них чимало поважних людей, які не втратили інтерес до громадського життя. Єдине обмеження – модератор не є кандидатом в депутати.

Що зробити на круглому столі:

1. задекларувати свої наміри щодо співпраці.

2. визначити критерії згідно яких розподіляються мажоритарні округи.

3. визначити модераторів які візьмуть на себе узгодження округів між кандидатами у кожному районі міста.

Міська організація партії „Реформи і Порядок” готова розпочати переговорний процес з усіма зацікавленими партіями про розподіл мажоритарних округів на виборах до міської ради.

Колеги-політики! Давайте об'єднаємо зусилля! У нас один ворог – Партія Регіонів. Разом переможемо!

**Ірина Гончарова,
голова ХМО
партії „Реформи і Порядок”.**

Об'ява про Громадську приймальню

**З 6 ВЕРЕСНЯ 2010 р. РОЗПОЧИНАЄ РОБОТУ ГРОМАДСЬКА ПРИЙМАЛЬНЯ
ДЛЯ ГРОМАДСЬКИХ АКТИВІСТІВ, КАНДИДАТІВ У ДЕПУТАТИ ВСІХ РІВНІВ, ГРОМАДЯН**

Режим роботи: з 10.00 до 17.00

Місце прийому – ОФІС ГО «ПОСТУП», ВУЛ. ЛЕНІНА, 2
(північний корпус ХНУ ім. Каразіна – буваха Академія ім. Говорова,
вхід в будівлю корпусу – навпроти 9-го під'їзду Держпрому)
тел. 057 702-13-17; електронна пошта info@postup.kh.ua

ЧИ ЗМОЖЕМО ДІЯТИ ЯК СПРАВЖНЄ ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО?

Передвиборча лихоманка набирає обертів... Соціологи вираховують падіння і піднесення рейтингів так званих «ключових гравців». Партиїні структури розгортають штаби. Політики завмерли на старті. Політологи жваво обговорюють розстановку сил на політичній шахівниці та прогнозують можливі сценарії розгортання подій... І майже непоміченою залишилася головна «новела» щойно введених виборчих правил – Його Величність Громадянське Суспільство низведене до ролі Попелюшки!

За останні два десятиліття громадські організації України, вирішуючи конкретні проблеми у житті Громад, набули великого досвіду в управлінні суспільними справами та створили команду лідерів. І тим самим вибороли собі реальне право на участь у владі.

Але не судилося: у залі під куполом було вирішено позбутися небезпечного конкурента. «Тушкова» владна коаліція встановила монополію політичних партій на формування органів самоврядування.

То чи задовільняться громадські організації відведеною для них роллю падчерки?

Нажаль всесильні чарівниці допомагають бідним працюючим дівчатам лише у казках. Нам же у реальному житті необхідно своє майбутнє творити власними силами.

Сталось так, що на неможливі самостійно боротися за владні мандати. Разом з тим, задамося питанням: в якій ситуації громадські організації будуть мати більше шансів на рівноправне партнерство з політичними партіями? Коли вони діятимуть поодиночі, чи коли вони діятимуть як єдина сила? Відповідь однозначна: **лише за умови єднання та узгодженості дій організації «третього сектору» зможуть перетворитися на**

реального гравця у цьогорічних виборчих перегонях. А партиїні структури, які зголосяться на співпрацю, стануть тим, чим взагалі повинні бути політичні партиї – інструментом впровадження владної волі громадян.

Тому стає зрозумілим, що іншого шляху ніж Самоорганізація та Взаємодія у нас немає.

Якою має бути нова якість взаємодії між громадськими організаціями?

По-перше, нам необхідно узгодити між собою кандидатури висуванців у кожному виборчому окрузі. Давно відомим

є першою і головною умовою перемоги. Разом з тим, узгоджена спільна позиція дозволить нам успішніше «лоббіювати» власних кандидатів у партиях-партнерах.

По-друге, нам треба усвідомити необхідність поєднання можливостей всіх організацій. Кожен з нас володіє певним унікальним ресурсом: досвідчені активісти, інтелектуальні розробки, матеріальна база, інформаційні канали, тощо. Пам'ятатимемо, що виборчий процес не закінчується реєстрацією кандидатів; найбільш важливим є супровід кандидата впродовж всієї кампанії: від планування до встановлення результатів голосування. Тому, **другою важливою умовою є злагоджена робота спільного потенціалу громадянського сектору на забезпечення перемоги всіх наших висуванців.**

І нарешті, остане. Справжнє народовладдя не закінчується виборами; навпаки – ними воно розпочинається. Звичайна буденність зрілої демократії полягає в безперервному системному контролі за діями влади. **Загартована взаємодією у виборчий кампанії спільнота громадських організацій має шанс перетворитися на реальну силу, здатну забезпечити нову якість державного управління.**

То чи перетвориться Попелюшка на чарівну принцесу?

Відповідь залежить від позиції кожного з нас. Від нашої готовності вирішувати спірні питання консенсусом: без групових амбіцій, з урахуванням реалій, підпорядковуючись головній меті – забезпечення приходу в місцеve самоврядування якомога більшої кількості конструктивних людей, підконтрольних громадянським організаціям.

**Тарас ФАСТІВЕЦЬ,
ГО «Поступ»**

є спостереження: «Гарних людей багато більше, але погані зазвичай краще організовані». Конкуренція до початку виборчого процесу є цілком природною у демократичних колах. Після старту ж ця конкуренція перетворюється на спопеляючий розбрат. Стала типовою ситуація, коли декілька достойників успішно поборюють один одного, розчищаючи шлях до влади супротивникам громадянського суспільства. Тому, **унеможливлення конкуренції наших спільних висуванців**

Свідомство про державну реєстрацію
серія ХК № 1406-147Р, видане 25.01.2008

**Засновник
та
видавець:**
громадська організація
«Товариство учасників
руху»

Шеф-редактор О.М. Сітенко
Верстка Д. О. Юнєєв
Примальня редакції: 750-88-54
факс: 706-12-52
Адреса редакції: 61057 м. Харків
пров. Театральний, 4, поверх 8
Електронна адреса: dk@stop-street.org.ua

Газету набрано і зверстано в
комп'ютерному центрі ГО «ТУР».

Друкарня ТОВ «Фактор-друк»
61030, м. Харків, вул. Саратовська, 51.

Замовлення №
Наклад 10 000